

Երևան, 3 Ապրիլ, 2017

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասպութիւն վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 37

ԶԱՐԵՐՈՒԻՆ ԵՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒԻՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

Սիրով մի՛ նեղեր չարերուն համար, ոչ ալ նախանձէ անօրէն մարդոց:

Որովհեքիւ անոնք շուպով պիտի խամրին խորի պէս,

պիտի չորնան այնպէս՝ ինչպէս դալար բոյսը կը չորնայ:

Տիրոջ վսպահէ եւ բարիք ըրէ, որպէսզի երկրի վրայ ապրիս եւ ապահովութիւն վայելես:

Միակ ուրախութիւնն Տէրը թող ըլլայ, եւ ինք սրբիդ բոլոր բաղծանքները պիտի փայ:

Քո կեանքդ Տիրոջ յանձնէ, եւ վսպահ եղիր, ան ամէն ինչ պիտի փնօրինէ:

Յերեկի պէս պիտի շողացնէ արդարութիւնոյ, իրաւոնք՝ կեսօրուան արեւուն պէս:

Լուսաթեամբ հնազանդէ Տիրոջ, սիրով մի՛ նեղեր անոնց համար՝

որ անիրաւ յաջողութեան կը հասնին, եւ անոնց համար՝ որոնք չարիք կը նիւթեն:

Զապաէ բարկութիւնոյ, մէկ կողմ դիր զայրոյթուած.

Սիրով մի՛ նեղեր, որպէսզի դուն ալ չարիք չգործես:

Որովհեքիւ չարագործները շուպով պիտի կորսուին,

մինչդեռ Տիրոջ վսպահողները երկիրը պիտի ժառանգեն:

Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,

եւ յախփեան պիտի ապրիս. որովհեքիւ Տէրը կը սիրէ իրաւոնքը,

եւ երբեք չի լքեր իրեն հաւաքարիմ մարդիկը, այլ՝ կը պահպանէ զանոնք յախփեան.

մինչդեռ ամբարիշփներու զաւակները Տիրոջ ներկայութենէն պիտի վփարուին:

Արդարներու փիլկութիւնը Տիրոջնէ կու գայ.

Նեղութեան ժամանակ՝ ինքն է անոնց պաշտպանը:

Տէրը կ'օգնէ անոնց եւ կ'ազաքէ. զանոնք կ'ազաքէ ամբարիշփներէն, եւ կը փրկէ,

որովհեքիւ անոնք իրեն կ'ապահինին:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀԱՎԱՐԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՅԱԿՈԲՈՍ ՏԵՍՈՒՆԵՐՈՒՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿԸ

5:7-11

*****

ՆԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒՄ ՄԵԶ ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ (5:7-11)

Յակոբոս Առաքեալ երբեք ալ դէմ չէ հարսպութեան, երբ զայն նկափի կ'առնէ որպէս բարիք Ասպուծոյ կողմէ փրուած ի վայելումն մարդ արարածին, բայց անոր զգուշացումը անոր գործածութեան մէջ կը կայանայ, որպէսզի այդ հարսպութեամբ չիպարփանան, եւ իրենց վսպահութիւնը չնեն այդ հարսպութեան վրայ որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ փոփոխիւն, ցեցերու կեր: Մանաւանդ, երբ այդ հարսպութիւնը արդիւնք է զրկանքի, իրաւագրկումի եւ արդարներու սպաննութեան, որոնց աղաղակը կը հասնի մինչեւ Ասպուծոյն:

Այս հարսպութեան յեպոյ, Յակոբոս Առաքեալ անգամ մը եւս կ'անդրադառնայ նեղութիւններու մէջ համբերութեան մասին, ինչ որ նամակի սկզբին անդրադառն էր ըսելով. «**Դուք ձեզ երջանիկ համարեցէք՝ երբ զանազան փորձութիւններու մէջ կ'ինայք: Գիտցէք, որ փորձութիւնը համբերութիւն կը ծնի, եթէ ձեր հաւաքքը փորձին դիմանայ: Խակ համբերութիւն պէտք է ունենալ մինչեւ վերջ, որպէսզի ամբողջական ու կապարեալ ըլլաք, եւ ձեզի ունէ բան զալակի» (1:4):**

Գրեթէ նամակի աւարտին նոյն բացադրութեամբ կը թելադրէ համբերութեան մասին, եւ սակայն անոր աւելցնելով ուրիշ մանրամասնութիւն մը, Տիրոց գալուսպը: Այս երեւոյթը նմանցնելով մշակին որ համբերութեամբ կը սպասէ, «**մինչեւ որ աշնան ու զարնան անձեւները իշնեն եւ հողը իր թանկագին բերքը պայ» (5:7): Ուրեմն, Տիրոց գալուսպը նաև այդ բերքի պահն է, ուր համբերող հաւաքացեալը պիտի վայելէ: Պողոս Առաքեալ մէկ այլ ուրիշ պավկեր մը կը զծէ իր աշակերտին նմանցնելով զինուորական ծառայութիւն ընող քաղաքացիին, մարզիկին եի ծանր աշխատանք դանող հողագործին:**

Հետաքրքրականօրէն, երբ այսպիսի հարսպաններ կը կարդանք, անմիջապէս մեր միտքը կու գայ, թէ արդեօք ինչո՞ւ Ասպուած չի միջամտեք: Անոր համար ալ յաճախ այսպիսի պարագաներու մէջ յուսահարսութեան վիճակներ կու գան կամ կ'ունենանք: Բայց Ասպուածաշունը մարտեանը կու գայ բացադրելու եւ ըսելու թէ Ասպուած միջամբեց, պիտի միջամբէ ու կը միջամբէ: Եւ ահա Յակոբոս Առաքեալ կու գայ ըսելու թէ համբրող եղէ մինչեւ Տիրոց գալուսպը, որովհետեւ Տիրոց գալուսպը մօպ է, ահա Դափաւորը գալու վրայ է: Հետաքրքրական է պավկերը, երբ ամբողջ աշխարհի դրուածքը կը նմանցնենք խաղաղրկութեան, բեմադրութեան, երբ հեղինակը բեմ կը բարձրանայ արդէն կը նշանակէ ամէն ինչ աւարտած է: Նոյնպէս ալ Քրիստոսի գալուսպով այդպիսին պիտի ըլլայ: Բայց պահ մը մրածեցնք Քրիստոսի գալուսպի մասին ու աշխարհի կապարածի մասին: Որովհետեւ յաճախ այնպիսի գետակելքներ կան, ուր ընդհանրապէս շար կարեւորութիւն չեն դար ու չեն հաւաքար Քրիստոսի երկրորդ գալուսպին: Այլ աշխարհը կը դիմեն որպէս cycle, այսպէս եկած ու այսպէս կը շարունակուի: Շագեր կը դիմեն որպէս լաւագես ամէն ինչ լաւ պիտի ըլլայ, փոխենք համակարգը եւ պիտի բարեւալուի: Այս բոլորին մէջ ոչ մէկ ձեւով մրածելու Քրիստոսի գալուսպի մասին: Սակայն երբ Ասպուածաշուն Մարտեանին կը դիմենք այնպես մեզի ցոյց կու դար պավմութեան ըմբռնումը որ կախում ունի ամենազօր Ասպումէ: Ասպուածաշունը նաև մեզի կը ներկայացնէ պավմութիւնը այնպէս ինչպէս որ կայ առանց շաբարի, առանց ծածկելու ունէ բան: Որովհետեւ Ասպուածաշունը մեզի կը ներկայացնէ որ Ասպուած Ինք է սրեղծցիք աշխարհին, ուսպի աշխարհի պավմութիւնն ալ Իր պավմութիւնն է, ինչպէս նաև անկեալ մարդուն պավմութիւնն է: Եւ ահա Ասպուած կը միջամբէ մարդկային պավմութեան մէջ բարի լուռով, Ցիսուս Քրիստոսի ծնունդով, խաչելութեամբ, թաղմամբ, յարութեամբ, համբարձմամբ ու երկրորդ գալուսպով, որպէսզի անկեալ վիճակը մարդկութեան վերանորոգէ իր բարութեամբ: Ահա այդ բարի լուռն էր որ պեղի ունեցաւ պավմութեան եւ ժամանակին մէջ Ցիսուս Քրիստոսի մարդեղութեամբ, ընելով այն ինչ որեւէ մեկը չեր կրնար ընել ինքն իրեն համար: Ահա այդ բարի լուռը կապարուեցաւ: Պողոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Ով որ Քրիստոսի մէջ է նոր արարած է»: Այս բոլորի նպատակը իրեն նմանելու:

Այս կացութեանց դիմաց հաւաքացեալը անհամբեր կը դառնայ, որուն համար Առաքեալը կը քաջակերէ որ համբերող ըլլայ, մանաւանդ՝ անարդարութեան դիմաց: Համբերող եղէ Ասպուծոյ ժամանակացոյցին համաձայն: Այլ, Ցորի նման համբերող ըլլալ ամէն գետակի կացութեանց միշտ այդ բոլորին մէջ գետակելով Ասպուծոյ ծրագիրը: Առաւել եւս յոյս եւ վսպահութեամբ սպասելու Քրիստոսի յաղթական երկրորդ գալուսպին: